

være i besiddelse af et edb-system for at kunne læse materialet. Kravet i forslagets stk. 3 indebærer således, at systembeskrivelsen efter § 14, stk. 3, nr. 2, altid skal foreligge på papir eller mikrofilm.

Bestemmelsen stiller ikke krav om, at materialet for alle 5 år nødvendigvis skal opbevares på samme medie. Dele af materialet kan f.eks. opbevares på papir, medens andet materiale kan opbevares elektronisk - dog ikke den del af systembeskrivelsen, der altid skal foreligge på papir. Det er også tilladt at udskrive elektronisk opbevaret materiale på papir og herefter slette den elektroniske udgave, såfremt det er nødvendigt, f.eks. i forbindelse med udskiftning af edb-systemer. Det må dog forudsættes, at man ikke går væk fra elektronisk opbevaring, hvis ikke der er tvingende grunde.

Efter de eksisterende regler skal eksterne bilag, der overføres til elektronisk medium eller lign., opbevares i 1 år efter ledelsens underskrivelse af det regnskab, som bilagene vedrører. Denne opbevaring af fysiske bilag skal efter de nugældende regler ske sideløbende med den elektroniske opbevaring. Kravet foreslås ophevet, da det er unødvendigt.

Der henvises til forslagets § 14, hvor det kræves, at virksomheden skal udarbejde en beskrivelse, som muliggør en fremfindning og udskrivning i klarskrift af regnskabsmaterialet.

Til § 11

Forslagets § 11 viderefører undtagelsen for detailhandelens opbevaring af kassestrimler. Da kassestrimler kan have meget forskelligt indhold og kan være svære at afgrænse, omtaler forslaget også tilsvarende interne bilag for salg, således at det ikke omhandler egentlige kassestrimler alene.

Undtagelsen vedrører alene interne bilag, der ligesom kassestrimler dokumenterer varesalgregistreringer. De behøver i overensstemmelse med forslagets § 5 ikke at være på papir. Registreringerne skal naturligvis fortsat indgå i virksomhedens bogføring. Kravet om transaktionsspor i § 8, jf. § 4, stk. 1, indebærer, at registreringerne også skal kunne følges til regnskabet.

Forslaget omfatter ikke interne bilag vedrørende salg af virksomhedens anlægsaktiver eller andre aktiver, der ikke er varebeholdninger eller lign., fordi dette ikke er varesalg.

Til § 12

Forslaget til § 12, stk. 1, svarer til den nuværende bogføringsbekendtgørelses § 21, stk. 1. Baggrunden for kravet om opbevaring her i landet skal ses i lyset af mulighederne for offentlige myndigheder - herun-

der Told & Skat - til at få udleveret materiale i forbindelse med løbende kontrol.

At regnskabsmaterialet skal opbevares i Danmark, betyder imidlertid ikke, at bogføringen skal ske i Danmark, hvis blot den bogføringspligtige overholder opbevaringskravet til regnskabsmaterialet.

For at lette virksomhedernes mulighed for at få foretaget bogføring i udlandet, f.eks. hos en udenlandsk modervirksomhed, i forbindelse med udlicitering af bogføringsaktiviteter eller ved lignende hensigtsmæssige og naturlige foranstaltninger, indeholder stk. 2 en særlig undtagelsesregel for indeværende og forrige kalendermåneds regnskabsmateriale. Beregningen af indeværende og forrige kalendermåneds skal ske i forhold til transaktionstidspunktet. Grønland og Færøerne betragtes i denne forbindelse som udland.

Opbevaringen i udlandet tillades, uanset stk. 1 under forudsætning af, at virksomheden sørger for fuldstændige beskrivelser af, hvorledes regnskabsmaterialet fremskaffes, hvad enten det foreligger på papir eller i elektronisk form. Reglen omfatter regnskabsmateriale for danske aktiviteter i modsætning til forslagets stk. 3, som er en særregel vedrørende regnskabsmateriale for udenlandske aktiviteter. Opbevares regnskabsmaterialet i udlandet, skal det opbevares i overensstemmelse med forslaget. Det regnskabsmateriale, som løbende sendes hjem til Danmark, skal kunne udskrives i klarskrift, såfremt det er opbevaret elektronisk. Dette indebærer, at virksomheden skal være i besiddelse af det nødvendige udstyr hertil, herunder en beskrivelse af, hvorledes materialet udskrives i klarskrift, jf. også forslagets § 14, stk. 3.

Opbevaring i udlandet efter stk. 2 forudsætter, at den bogføringspligtige til enhver tid kan fremskaffe materialet, jf. også forslagets § 15, stk. 2. Desuden skal systembeskrivelser, adgangskoder m.v. forefindes i virksomheden, så f.eks. politiet ved ransagning - evt. i udlandet eller on-line fra Danmark - kan skaffe sig adgang til det materiale, som er opbevaret i udlandet. Der henvises her til forslagets § 15, hvorefter den bogføringspligtige skal stille alt, hvad der er nødvendigt for fremfindingen, til rådighed for offentlige myndigheder.

Forslagets stk. 3 er en særlig undtagelsesmulighed for det regnskabsmateriale, der hidrører fra udenlandske aktiviteter. Bestemmelsen er resultatet af nøje overvejelser over fordele og ulemper. Virksomhederne ønsker naturligvis at kunne have så fleksible opbevaringsvilkår som muligt og at kunne udnytte den moderne teknologi mest muligt. På den anden side er der stærke og berettigede behov hos politi- og skattemyn-